

Reseberättelse från Kanada

Jag var med på Unga Forskares utställning i Stockholm mest för att åka ner till Stockholm för att ha roligt. Att jag sen vann en resa var en stor överraskning för mig. En mycket positiv sådan. När jag kom ner till utställningen och gick runt och tittade på alla utställares projekt tyckte jag att mitt inte såg direkt bra ut. Men jag vann till slut resan till Kanada, vilket jag i efterhand är mycket glad över att ha gjort.

Innan jag åkte till Kanada var det mycket jobb hemma. Hela arbetet skulle t.ex. översättas till engelska och dessutom skulle min rapport krympas ner till fem sidor. För på utställningen i Kanada fick projektrapporten bara vara på fem sidor.

Jag skulle åka med två andra stipendiater som hade gjort ett projekt om en flytande magnet, de var dessutom tvillingar. Vi fick också med oss en tjej som skulle ta hand om oss i Kanada. Vilket var ganska bra. Vi åkte jättetidigt från Arlanda på lördag morgon och skulle komma fram till Kanada, New Foundland mitt på dagen. Att den kanadensiska utställningen hölls i New Foundland tyckte jag skulle bli roligt för jag hade hört att det var en mycket vacker natur där.

När vi landade i St Johns ungefär klockan ett lokal tid var vi ganska trötta efter den långa resan. New Foundland är dessutom fyra och en halv timme efter oss, så hemma i Sverige var klockan fem-sex på kvällen. Vår handledare tillät oss inte gå och lägga oss förrän tio elva på kvällen för att tidsomställningen skulle gå så fort som möjligt. När vi kom fram fick vi också träffa de kanadensarna som skulle ha ansvaret för oss i Kanada. Det var speciellt två personer som skulle ta hand om oss. Det var Donna och hennes mamma. Donna som var dottern blev vi jättebra vänner med.

På söndagen började vi med att montera våra montrar. Vilket visade sig bli mycket svårare än vi trott från början. Vi fick bygga ihop våra montrar själva och det var inte det lättaste. När vi väl hade byggt ihop montern och lyckats få upp utställningen i montern skulle den inspekteras av en säkerhetsansvarig. I Kanada har de en massa säkerhetsregler för hur montern får se ut. Papperet som man t.ex. sätter upp i montern fick inte sticka ut från montern mer än 2 mm. Jag fick inte min monter godkänd på en gång utan fick fixa lite med den först, men tillslut godkände de den.

På måndagen skulle kanadensarna bli bedömda i sina klasser så då behövde inte vi internationella utställare vara där. Vi fick istället åka på utflykt till en ö. Där fick vi se en nedlagd gruva och ett par vackra vyer. Vi fick också se ett isberg, det var ganska häftigt.

Under hela veckan fick vi vara tre dagar i utställningshallen vid våra montrar. En av dagarna skulle vi bli bedömda av domare. Det var lite nervöst för vi skulle ju hålla presentationen av arbetena på Engelska, men det gick hur bra som helst. Domarna var så förstående, de förstod att vi skulle kunna ha lite problem att förklara allt. De andra två dagarna vi var i utställningshallen var det skolor och allmänhet som var där och tittade. Kanadensarna verkar tycka att Sverige är ett mycket exotiskt land. De var mycket intresserade av hur Sverige var och hur det såg ut.

En dag åkte vi ut på utflykt. Då åkte vi ut på valsafari, besökte Nordamerikas östligaste punkt och besökte en arkeologisk utgrävning. Vädret den här dagen var inte bra. Det regnade hela dagen och så var det riktigt kallt. Valsafarin var ändå det bästa under dagen. Vi fick se några valar, fast ingen riktigt nära.

I slutet av veckan var det så dags för prisutdelning. Vi var mycket spända på att se om vi hade vunnit något pris. Vi kunde bara tävla i en klass och det var den internationella klassen. Vi satt där och väntade under prisceremonin på att de skulle dela ut priset i den internationella klassen, men vi väntade förgäves eftersom den internationella klassens pris skulle delas ut på avslutningsbanketten istället, men det fick vi reda på först efteråt. Så vi satt

där och såg pris efter pris delas ut och det var inte bara några stycken utan det var säkert flera hundra olika pris som de delade ut.

Så blev det äntligen dags för avslutningsceremonin, där vi först fick äta god mat. Efter maten var det en kille från discovery som höll ett tal om planeterna, det var ett bra och intressant tal. Efter det var det dags för prisutdelning i den internationella klassen. Jag kom på andra plats slagen av ett koreanskt matteprojekt. Samtidigt som vi fick priserna fick vi också en massa gåvor från New Foundland.

Om ni får chansen att åka till Kanada tycker jag verkligen ni ska ta den. Det krävs mycket arbete, men ni får ha mycket roligt. Nästa år går tävlingen i Vancouver, vilket enligt kanadensarna ska vara en fin stad. Det skulle också vara varmt där den tiden som ni åker.

Till sist vill jag tacka sponsorerna som gjorde det möjligt för mig att åka till Kanada och ha en mycket lärorik och rolig resa.

Joel Nordin
Unga Forskare
Stipendiat 2004